

सांख्यिकम् मम जीवनं

पुनः समाजम्

अभयकेन्द्रस्य अध्यक्षारभारितः
जगतः गरिबान्मात् बहिः दुष्टिः प्रसारिताभ्याः
भानुमती मातुः नते अभूजि उपतत् । पुनः त्यक्त्वा
दुर्गं शरणकेन्द्रं प्राप्य मतावता वश वर्षाणि अ-
तीतानि ।

" अहं कथं शक्यमनित्यं जीवि-
वती । श्वप्राणनिव आसीत् मम सैतुल्लभैः मां
अवलोकितवान् । इति तदा तस्य मनः
विस्मृतीनां लोकं अगच्छत् । तथा सः विस्मृतीनां लो-
के प्रवेशितः तदा मम जीवितं अध्यक्षार उपतत् "
- इति सा अचिन्तयत् ।

" सैतु ल्लभैः यत् कुत्रापि गच्छति
इति ज्ञात्वा तस्य लब्धुजनाः मां गृह्णात् परित्यक्तं
उपायं शीकृतवान् " - सा नितरां वेदनया अचिन्तयत् ।

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf.)

..... "सकश्मिन् विने गृह्णात् निगच्छतः
मम सकं आश्रयं भवति इयं अभयकंठः । अत्र बन्धु-
भिः परित्याक्तैः सखुवाशं मम वुःखं अपनीयत् । एवं
दश वर्षाणि अगच्छत् । जीवितावसानं धावत् अमुमतेव
भवत् - इति सा स्मरिष्यति ।

..... मम सकं प्रतीक्षा मम शंतुल्येष्ठः प्रत्यानेतुं इति ।
शंतुल्येष्ठस्य विशुद्धं मम जीवनं निःसाध्यकम् अभवत् ।
मम शंतुल्येष्ठः न आजामिष्यति इति मम मनः अ-
वकत् । मम जीवनं अन्धकारं अपतत् । "मम शंतुल्येष्ठ
इति एव सा निवशं वक्त्रयां शकति ।

..... "भानुमती माता !"
कोऽपि मां आब्रूयं श्रुत्वा सा त्वं किञ्चि वृष्टिः
प्रसारिता । त्वं शैशुकंठस्य कार्यशिव्यः अभवत् ।
"भवती वृष्टुं सकं अत्र अगच्छति" - सः उवाचत्
कार्यशिव्यस्य वचनं श्रुत्वा भानुमती माता प्रकाशिकात्
बहिः अगच्छति । "कः अगच्छति मां वृष्टुं ?" इत्या-
लोच्य सा अग्रे गच्छति ।

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf.)

गरिवालक्ष्य अन्य द्रुवं मूकं दद्यात् वृष्टुं भानुमतीमा-
तुः हृदयः निश्चलितः आसीत् । मां वृष्ट्वा वृशत् द्यावकं
तं वृष्ट्वा भानुमती मत्ता अनुत्तस्तब्धांसभवत् । "भानू !
इति उच्येः आब्रूथं तं तस्याः समीपं आगच्छ्य तां
गाढाश्लेषं कृतवान् ।

"शेतुज्येष्ठा ! - भानुमती माता मन्त्ररूपेण
पुनः पुनः अववत् । दश वर्षेभ्यः अनन्तरं तस्याः शेतु-
ज्येष्ठः तस्याः प्रति आगच्छति । भानुमती मत्ता
अश्रुपूर्णां नयनां, कम्पितशरीराणां च तस्य वचनं
शाकृतं अपश्यत् । तस्याः लोकः पश्यन्तितांसभवत् ।

"भानू ! - इति शेतुः वचनं सा विस्मयात् जगृह्वती ।
"भानू त्वं मकाकी न, इतः परं आवथाः मकर मिलि-
त्वा जीवितं नयिष्यतः । आगच्छतु आवां गृहं प्रति
गमिष्यावः ! आवां सुतश्रुणीं जीवितं पुनः नयिष्यतः ।
अहम् इदानीं विस्मृतीनां शंजात् मुक्तः आसीत् ।
- शेतुः अश्रुपूर्णां नयनं अववत् ।

"शेतुज्येष्ठाः" - शेतुः वचनं श्रुत्वा भानू

शंदितावती । "लक्ष्मण्य अभावेन मम जीवितं निशाब्द-
कम् आसीत् । भवत्तं श्रद्धं जीवितं मम तत्कं प्रतीक्षां
अभवत् । मम पुत्राः मां गृह्णात् पश्चिन्त्याः अभवत् । -
शा अववत् ।

"भाबू त्वं मम अद्याडिः गिनी अभवत् ।
त्वं परिश्रमणं मम कर्तव्यः आसीत् । अहं मम शंजात्
मुक्तः । अपाच्छतु आवां जीवितं पूर्व उयं क्य चारु-
तया नयिष्यामः । - शेतु भाबुमती मत्तां वृष्टं गृहीत्वा
अववत् ।

शेतोः कश्चं गृहीत्वा प्राशितां श्रद्धुमत्याः
नयनामशुपूजां अभवत् । "शंतुज्यं लक्ष्मण्य प्रत्यागच्छनं
मम जीवनं साव्यकम् अभवत् । मम जीवितं धन्यं
प्राप्यत" - इति शा अचिन्तयत् ।

शा तत्कवारमपि तस्याः प्रतीक्षाक-
न्वं त्वं अभयकं च प्रति वृष्टिः प्रशशिता ।

"हे ईश्वरः त्वं मम जीवितं पुनः साव्यकं
भविष्यति । शेतु ज्यं लक्ष्मण्य तस्य शंजात् इदानीं मुक्तः ।

मां प्रत्यानंतुं सः आवाहयति । मम जीवितं हानयं
अभवत् । - भानुमती माता आह्लादापूर्वं मर्गं अवदत् ।
सा संतुः शङ्ख तस्याः जीवितं पुनः आरुहयती ।

गुलापाठः

अस्माकं प्रियङ्करेण शङ्ख जीवितं साव्यकम्
अभवत् ।

Item Code: 802

Participant Code: 121

सावर्कम् मम वीवनं

पुनःसमापनं

(Note: This page will be scanned to publish the article in school/wiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overline.)

Page No:

X
शक्तिवती । " लक्ष्म्य अभावं मम जीवितं निःस-
व्यक्तम् आसीत् । भवत् सद् जीवितं मम मर्कं प्रतीक्षां
अभवत् । मम पुत्राः मां गृह्णात् परिश्रितः । - सा
अवत् ।

भानू त्वं मम अर्थाङ्गिणी अभवत् ।
त्वं परिश्रक्षणं मम कर्तव्यः अभवत् । अहं मम शंकात्
मुक्तः । आराधयन्तु आत्मा जीवितं पुत्री उपेक्ष्य
चाश्रया नशिष्यामः । - सन्तु भानुमती मातां मं हृष्टं
गृहीत्वा अवत् ।

सन्तः कश्चिद् गृहीत्वा प्राश्रितौ भानुमत्याः
नयनामश्रुपूर्णा अभवत् । " सन्तुल्यस्तस्य प्रायश्चादनं
मम जीवनं साव्यक्तम् अभवत् । मम जीवितं साव्यक्तम्
प्राप्यते - इति सा अन्वेषितवत् ।

सा तत्रवारमापि तस्याः प्रतीक्षां
नवं त्वं अभयकं त्वं प्रति वृष्टिः प्रश्रिता ।

तुं भर्तृधरः त्वं मम जीवितं पुनः
साव्यक्तम् भविष्यति । सन्तु लक्ष्म्यः तस्य शंकात् मुक्तः ।

साथैकम् मम जीवनं

पुनः समाजम्

अभयकंक्षश्च अन्धकार भर्तिः
उगतः गशियात्मात् बद्धिः कृष्टिः प्रसारिताभ्याः
भानुमति मातुः नतं अश्रुणि अयतत् । पुत्रैः ल्यक्त्वा
द्वयं शरणकंक्षं प्राप्य मतावता कशा वर्षाणि अती-
तालि ।

"अहं कथं शक्यनिर्गतं जीवितव-
ती । श्वप्राणनिव अशीत् मम शैतुज्येष्ठः मां अवलांकि-
तवान् । ज्ञातिनि मकस्मिन् दिने तस्य मगः विस्मृती-
नां लोकं प्रवेशितः अभवत् । यथा सः विस्मृतीनां
लोकं प्रवेशितः तव्या मम जीवितं अन्धकारं अयतत्-
इति सा अचिन्तयत् ।

"शैतु ज्येष्ठः यत् कुत्वापि गच्छति
इति वाक्त्वा तस्य बन्धुजनाः मां गृहात् परित्यक्तुं
उपायं स्वीकृतवान्" - सा वितशं वंनया अचिन्तयत् ।

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwide. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).